

- Poskytovat rodičům relevantní informace o školách. Rodiče by si měli být vědomi předností i slabých stránek alternativních škol, ale měli by znát i postupy a data zápisů do škol (OECD, 2010c). Informace by měly být k dispozici ve vybraných cizích jazycích a měly by se dostat především k rodičům s omezenou gramotností. Ve 3 ze 4 zemí, kde jsou informace poskytovány, jsou do celého procesu zapojeny místní úřady. Protože místní úřady mají ty nejaktuálnější informace o školách a zároveň i jasný zájem na tom, aby byli žáci dobře rozmístěni, jsou v pozici, kdy dokážou poskytovat kvalitní informace a oslovit příslušné rodiče.
- V některých zemích jsou publikovány ukazatele výkonnosti škol, čímž se posílí konkurence, zatímco v jiných zemích se tyto informace nezveřejňují, aby se předešlo další segregaci a stigmatizaci. Ať už jsou pravidla pro zveřejňování informací jakákoliv, informace nemusejí být snadno dostupné a nemusejí být vždy a pro každého srozumitelné. Informace, které zahrnují údaje o tom, jak si školy vedou ve vzdělávání, mohou vést k další segregaci, pokud ovšem nejsou podpořeny dalšími opatřeními, která by vedla k lepšímu výběru škol. Informace s přidanou hodnotou, které měří skutečný přínos dané školy, by měly dostat přednost před strohými informacemi (OECD, 2008).

Doporučení č. 4. Zpracovat finanční strategie, které budou reagovat na potřeby žáků a škol

Klíčová zjištění

Zdroje, které jsou k dispozici, a způsob, kterým jsou využívány, ovlivňují příležitosti žáků ke vzdělávání. Pokud země chtějí podpořit rovnost a předcházet neúspěchům ve škole, měly by se zaměřit na mechanismy, pomocí kterých se zdroje přidělí rovnoměrně a efektivně. V tomto smyslu je důležité, aby spravedlivé finanční strategie:

- poskytovaly dostatečné zdroje ke zlepšování kvality vzdělávání a výchovy dětí od předškolního věku (angl. zkratka ECEC) a podporovaly přístup ke vzdělávání zejména pro děti ze znevýhodněných rodin;
- vzaly v úvahu, že náklady na výuku znevýhodněných žáků mohou být vyšší; zdá se, že nejefektivnější a nejtransparentnější metodou financování škol, pokud chtějí na tuto situaci reagovat, je vzorec pro financování, který vychází z kritéria potřeby; další možnosti zahrnují návrhy konkrétních programů financování na úrovni systému, i když ty mohou představovat pro školy další byrokratickou zátěž;
- uvedly do rovnováhy decentralizaci/místní autonomii a odpovědnost, čímž by se zajistilo, že se finanční prostředky dostanou i k znevýhodněným školám a budou dobře využity; přenesením financování vzdělávání na místní orgány je možné lépe reagovat na místní potřeby – ale ani tento způsob nemusí být efektivní, pokud nejsou k dispozici dostatečné zdroje nebo místní úřady nemají příslušnou kapacitu; školy by si pak měly ponechat autonomii v oblastech, v nichž je znalost na úrovni školy velmi důležitá, například řízení pracovníků školy, zatímco centrální úroveň by měla řídit zdroje a standardy výkonnosti.

Úkol, který je třeba vyřešit: znevýhodněné školy mohou potřebovat dodatečné zdroje

Rozdělování zdrojů na školy je technicky složité a vyžaduje politicky citlivý přístup. Žáci a školy mají odlišné sociálně-ekonomické profily a jejich potřeby se liší, což by se mělo